

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน
ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

อริสรา เพชรเก่า *

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ **

วิหเชษฐ์ พิชัยศักดิ์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน 2) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้แก่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ของโรงพยาบาลร่วมสอน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ 4) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล อาจารย์โรงพยาบาลร่วมสอน นักศึกษาแพทย์ และเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลร่วมสอน จำนวน 211 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยการบริหารอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงทุกด้าน ($p < .01$) และ 4) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน ประกอบด้วย การพัฒนาบุคลากร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ตามลำดับ ซึ่งสามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ได้ร้อยละ 54.30

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร; ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้; ยุคดิจิทัล; โรงพยาบาลร่วมสอน

* นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

** รองศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำแขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

*** ศาสตราจารย์คลินิกเกียรติคุณ นายแพทย์ อาจารย์ที่ปรึกษาประจำภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

Administrative Factors Affecting Learning Management Efficiency in the Digital Age of Co-Teaching Hospitals, Department of Orthopedic Surgery and Physical Therapy, Faculty of Medicine, Siriraj Hospital, Mahidol University

Arisara Pechkao *

Suttiwan Tuntirojanawong **

Witchate Pichaisak***

The objectives of this research were to study: 1) administrative factors related to the learning management efficiency in the digital age of co-teaching hospitals; 2) the learning management efficiency in the digital age for 6th year medical students of co-teaching hospitals; 3) the relationship between administrative factors and the learning management efficiency in the digital age and; 4) administrative factors affecting learning management efficiency in the digital age of co-teaching hospitals. The research sample consisted of medical lecturers in the department of orthopedic surgery, faculty of medicine, Siriraj Hospital, Mahidol University, medical lecturers in co-teaching hospitals, medical students, and hospital staff, totalling 211 people, obtained by simple random sampling. The research instrument was a questionnaire regarding administrative factors related to the learning management efficiency in the digital age, and the learning management efficiency in the digital age of co-teaching hospitals. Data were analyzed using Average, Standard Deviation, Correlation coefficient, and Multiple regression analysis.

The results showed that: 1) Administrative factors were at a high level in every aspect; 2) the Learning management efficiency of co-teaching hospitals in the digital age was rated at the high level; 3) the correlation between administrative factors and the learning management efficiency in the digital age were positively correlated at a high level in every aspect ($p < .01$) and; 4) administrative factors affected the learning management efficiency in the digital age were the followings: personnel development, learning environment, enhancing digital networks, and policy implementation, respectively, which all together can predict the learning management efficiency in the digital age at 54.30 percent.

Keywords: Administrative factors; Learning management efficiency; Digital age and Co-teaching hospital

* Graduated Student in Educational Administration Division, Department of Education, Sukhothai Thammathirat Open University

** Associate Professor Dr. Lecturer in Department of Educational Administration School of Educational Studies, Sukhothai Thammathirat Open University

***Clinical Professor Emeritus Dr. Advisor to the Department of Orthopedic Surgery and Physical Therapy Faculty of Medicine Siriraj Hospital Mahidol University

Received: 13 March 2024/ Revised: 5 April 2024/ Accepted: 30 April 2024/ Published online: 30 April 2024

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่แพร่กระจายอย่างรวดเร็วและรุนแรง เป็นตัวเร่งให้ทั่วโลกต้องปรับตัว เปลี่ยนพฤติกรรม และการดำเนินชีวิตสู่ความปกติใหม่ เพื่อลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรค ซึ่งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (2564, น.2) ประกาศมาตรการสำหรับอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนและการดูแลความปลอดภัยของนิสิต นักศึกษา ห้ามใช้อาคารสถานที่เพื่อการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมหรือกิจกรรมใด ๆ ที่มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากทำให้เสี่ยงต่อการแพร่โรค โดยให้จัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ยกเลิกหรือปรับเปลี่ยนระยะเวลา หรือกำหนดกิจกรรมอื่นมาทดแทนการฝึกงาน และปรับวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ และการสอนแบบออนไลน์หรือกิจกรรมอื่นที่ได้ดำเนินการไปเพื่อให้การจัดการศึกษามีความต่อเนื่อง

การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล (Digital Era) ต้องคำนึงการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างรวดเร็วจากการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งนวัตกรรม อินเทอร์เน็ต สมาร์ทโฟน สื่อออนไลน์ มีความจำเป็น และสำคัญอย่างมากในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ปัจจุบันวิวัฒนาการความก้าวหน้าทางการแพทย์ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในวงการแพทย์และสาธารณสุข นำไปสู่การวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นผู้บริหารสถาบันการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับเปลี่ยน แนวคิดการบริหาร รวมทั้งปัจจัยการบริหารให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อให้สถาบันการศึกษามีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลเป็นยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพหรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่ ทุกเวลา การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นต้องมีการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก วิทยา วาโย และคณะ (2563) กล่าวถึง การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019: COVID-19) ทำให้เกิดการปรับตัววิถีชีวิตแบบใหม่ (New Normal) โดยเฉพาะสถาบันทางการศึกษาที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบปกติได้ จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดความต่อเนื่อง การเรียนการสอนแบบออนไลน์มีองค์ประกอบ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา สื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสารระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดและการประเมินผล รูปแบบการเรียนการสอนมีหลากหลายวิธีที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มีพันธกิจในการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตและบุคลากรทางการแพทย์ทุกระดับ รวมทั้งแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทำการวิจัย สร้างบรรยากาศทางวิชาการ ให้บริการทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ คุณธรรม ทันสมัย ได้มาตรฐานสากล สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และนำมาซึ่งศรัทธาและความนิยมสูงสุดจากประชาชน ภาควิชาชีพศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล ได้ฝึกทักษะในการทำหัตถการ โดยเฉพาะในกลุ่มโรคที่พบบ่อย ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตการทำงานจริงในอนาคต ให้กับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 หรือนักศึกษาแพทย์เวชปฏิบัติ เป็นนักศึกษาแพทย์ปีสุดท้ายที่ได้ผ่านการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ยังมีความรอบรู้ ประสบการณ์ในการดูแลรักษาและแก้ปัญหาของผู้ป่วยทั้งหอผู้ป่วย แผนกผู้ป่วยนอก ห้องฉุกเฉิน และห้องผ่าตัดไม่มากนัก โรงพยาบาลศิริราชเป็นโรงพยาบาลที่รักษาผู้ป่วยในระดับตติยภูมิ เป็นส่วนใหญ่ จำนวนผู้ป่วยที่มีลักษณะเหมาะสมกับการศึกษาสำหรับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 นั้นมีจำนวนน้อย ทำให้มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของแพทยศาสตร์ศึกษาอย่างมาก จึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพื่อขจัดหรือลดผลกระทบที่จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของแพทยศาสตร์ศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาล ร่วมสอนในยุคดิจิทัล ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาการบริหาร และการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาล ร่วมสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ให้แก่นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ของโรงพยาบาลร่วมสอน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยการบริหาร หมายถึง ปัจจัยที่สนับสนุนการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ทรัพยากรการศึกษา การพัฒนาบุคลากร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาโดยมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาแพทย์เกิดทักษะการเรียนรู้ เช่น อินเทอร์เน็ต สมาร์ทโฟน สื่อออนไลน์ เป็นต้น เพื่อใช้ในการสื่อสาร การสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม และการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้

โรงพยาบาลร่วมสอน หมายถึง โรงพยาบาลซึ่งภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้กำหนดให้เป็นโรงพยาบาลเครือข่าย เพื่อร่วมจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ซึ่งมีทั้งหมด 16 แห่ง

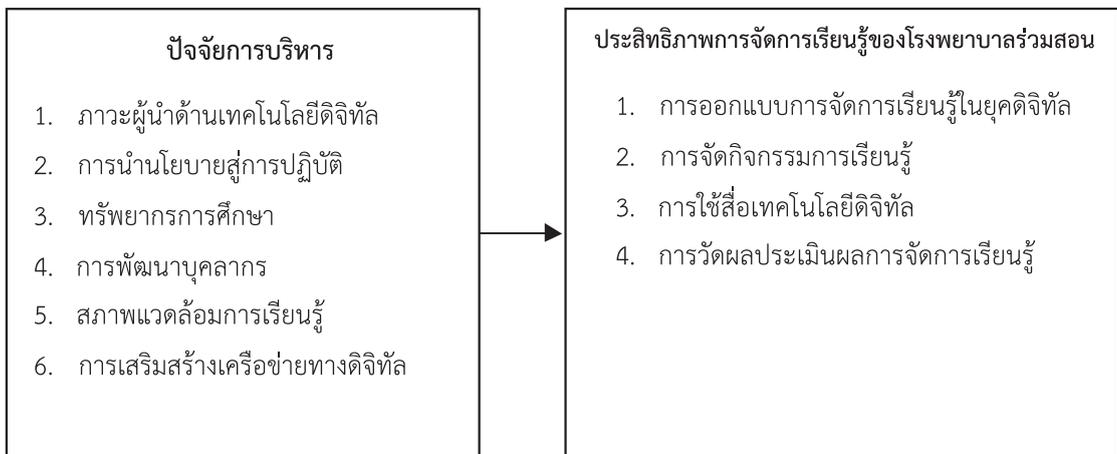
นักศึกษาแพทย์ หมายถึง นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งหมุนเวียนมาเรียนวิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย/กรอบแนวคิด

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

กรอบในการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ซึ่งสังเคราะห์ได้ จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 3) ทรัพยากรการศึกษา 4) การพัฒนาบุคลากร 5) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และ 6) การเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล และศึกษาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาลร่วมสอน จำนวน 4 ตัวแปร ประกอบด้วย (1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (3) การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และ (4) การวัดผลประเมินผล การจัดการเรียนรู้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร หรือกลุ่มเป้าหมาย

อาจารย์แพทย์โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 40 คน อาจารย์แพทย์โรงพยาบาลร่วมสอน จำนวน 135 คน เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลร่วมสอน จำนวน 39 คน ทั้ง 16 แห่ง นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่ผ่านการปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลร่วมสอนวิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด ปีการศึกษา 2566 จำนวน 284 คน รวมทั้งหมด 500 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีของ ทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งหมด 222 คน

เครื่องมือที่ใช้วิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย 1) เพศ 2) อายุ 3) ระดับการศึกษาสูงสุด 4) ประสบการณ์การทำงาน และ 5) ขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า ประกอบด้วย 1) ปัจจัยภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ปัจจัยด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ 3) ปัจจัยด้านทรัพยากรการศึกษา 4) ปัจจัยด้านพัฒนาบุคลากร 5) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และ 6) ปัจจัยด้านการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาลร่วมสอน ในยุคดิจิทัลมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า ประกอบด้วย 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) รวมทั้งการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยโดยมีการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 5 คน ได้ค่าเท่ากับ 1.00

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ หัวหน้าภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล และผู้อำนวยการโรงพยาบาลร่วมสอน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ บุคลากร และนักศึกษาแพทย์ เพื่อขออนุญาตและประสานงานขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังบุคลากรในสังกัด โดยได้แนบลิงก์ และ QR code ในการตอบแบบสอบถามโดยใช้ Google Form ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 95.05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) ส่วนปัจจัยทรัพยากรการศึกษา ($\bar{X} = 4.49$) ปัจจัยพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.49$) ปัจจัยการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.49$) ปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.48$) และปัจจัยการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล ($\bar{X} = 4.47$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) ส่วนอีก 3 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.47$) การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.47$) และการวัดผลประเมินผล การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรทั้งหมด 6 ด้าน มีค่าความสัมพันธ์เป็นบวกทุกค่า โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .472 ถึง .725 ($p < .01$) ดังรายละเอียดในตาราง 1 โดยตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันน้อยกว่า 0.8 ไม่เกิด Multicollinearity ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์ถดถอยต่อไป

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน

ปัจจัยการบริหาร (X)	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y
ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (X ₁)	1						
การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (X ₂)	.563**	1					
ทรัพยากรการศึกษา (X ₃)	.654**	.725**	1				
การพัฒนาบุคลากร (X ₄)	.669**	.698**	.668**	1			
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (X ₅)	.550**	.586**	.709**	.524**	1		
การเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล (X ₆)	.472**	.509**	.624**	.582**	.589**	1	
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Y)	.504**	.599**	.603**	.633**	.624**	.597**	1

**p < .01

เมื่อพิจารณาปัจจัยบริหารกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน พบว่า ปัจจัยการบริหารในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ($p < .01$) โดยปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาลร่วมสอน ในยุคดิจิทัลด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ระดับความสัมพันธ์สูง ($r_{X_5 \text{ "Y" } _3} = 0.647$) ($p < .01$) ปัจจัยการบริหารด้านปัจจัยภาวะผู้นำ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ที่ระดับความสัมพันธ์ปานกลาง ($r_{X_1 \text{ "Y" } _3} = 0.442$) ($p < .01$) และปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กัน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน

ปัจจัยบริหารที่ส่งผล (X)	การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศัลยศาสตร์ออร์โทปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล				
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y
		การจัด กิจกรรม การเรียนรู้	การใช้สื่อ เทคโนโลยี ดิจิทัล	การวัดผล ประเมินผล การจัดการเรียนรู้	การจัด การเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล
ปัจจัยภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (X ₁)	.456**	.495**	.442**	.023	.504**
ปัจจัยการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (X ₂)	.523**	.555**	.581**	-.017	.599**
ปัจจัยทรัพยากรการศึกษา (X ₃)	.569**	.528**	.638**	-.015	.630**
ปัจจัยพัฒนาบุคลากร (X ₄)	.542**	.616**	.587**	.018	.633**
ปัจจัยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ (X ₅)	.503**	.504**	.647**	.046	.624**
ปัจจัยการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล (X ₆)	.492**	.523**	.611**	.005	.597**
ปัจจัยการบริหาร	.629**	.653**	.710**	.010	.727**

** $p < .01$.

ผลการวิเคราะห์พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$) และ 3 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.57$) การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.57$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.15$)

3. ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน

ตัวแปรต้น	R	R ²	Adjusted R ²	Std.error	F	p
(X ₄)	.633 ^a	.401	.398	.16144	140.066	.001 ^b
(X ₄) (X ₅)	.720 ^b	.519	.514	.14509	112.070	.001 ^c
(X ₄) (X ₅) (X ₆)	.736 ^c	.542	.536	.14182	81.780	.001 ^d
(X ₄) (X ₅) (X ₆) (X ₂)	.743 ^d	.552	.543	.14070	63.387	.001 ^e

**p < .01

ตาราง 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-value
	B	Std.error	Beta		
(Constant)	1.528	.184		8.292	.001 ^{**}
X ₄	.201	.058	.269	3.463	.001 ^{**}
X ₅	.189	.051	.260	3.717	.001 ^{**}
X ₆	.130	.044	.191	2.951	.001 ^{**}
X ₂	.085	.053	.122	1.614	.039 [*]

R = .743

R² = .552

Adjusted R² = .543

Std. error = .14070

F = 63.387

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (Unstandardized Score)

$$\hat{Y} = 1.528 + 0.201(X_4) + 0.189(X_5) + 0.130(X_6) + 0.085(X_2)$$

ตัวแปร	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	P-value
	B	Std.error	Beta		
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized Score)					
$Z = 0.269(ZX_4) + 0.260(ZX_5) + 0.191(ZX_6) + 0.122(ZX_2)$					

**p < .01, * p < .05

อภิปรายผล

ปัจจัยการบริหารที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อบริหารจัดการโรงพยาบาลร่วมสอน และจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 6 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของ โกศล จิตวิรัตน์ (2563, น. 12-13) ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงสู่องค์การดิจิทัลไทยแลนด์ 4.0 ในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยปรากฏว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงสู่องค์การดิจิทัลไทยแลนด์ 4.0 สามารถอธิบายได้ด้วย 7 องค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ บทบาทผู้นำ โครงสร้างองค์การ การเตรียมคนรับการเปลี่ยนแปลงสู่องค์การดิจิทัล ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในกระบวนการทำงาน การเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับตัว ความมุ่งมั่น และวัฒนธรรมองค์การ

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะคณาจารย์มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนในยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูล ข่าวสาร และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทุกที่และตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น สอดคล้องกับ อานันท์ สีห์พิทักษ์เกียรติ และคณะ (2564, น. 10) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบออนไลน์เป็นวิธีการรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่อาศัยความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร เป็นลักษณะการถ่ายทอดเป็นรูปภาพ วิดีโอ เนื้อหาจะมีการใช้สื่อที่หลากหลาย (Multimedia) สามารถแลกเปลี่ยนหรือสนทนาระหว่างบุคคลโดยการใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อกลางผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ที่ทันสมัยและหลากหลาย การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามความสนใจ ผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งต้องมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ด้วยมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (Social Distancing) การปรับวิธีการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบริหารกับประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน พบว่า ปัจจัยการบริหารในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ($p < .01$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีการบริหารจัดการโรงพยาบาลร่วมสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโรงพยาบาลร่วมสอน โดยผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนาบุคลากร การติดต่อสื่อสาร การจูงใจ เทคโนโลยีสารสนเทศ งบประมาณ และทรัพยากรการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ เทคโนโลยีที่ทันสมัย สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับการวิจัยของ โกศล สายใจ (2561, น. 5) ศึกษาสภาพการบริหารสถาบันอุดมศึกษากับความเป็นองค์กรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม พบว่า สภาพการบริหารสถาบันอุดมศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงานวิจัย ด้านการบริหารบุคลากร และด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชนทุกด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับลักษณะของความเป็นองค์กรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอนพบว่า มี 4 ปัจจัย ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล และการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงพยาบาลมีการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ มีความพร้อมในการพัฒนาและส่งเสริมให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มีการอบรมออนไลน์ มีการสร้างสังคมออนไลน์ เพื่อประสานงานกับเครือข่าย ชุมชน ผู้ปกครองเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการประสานงาน และติดต่อสื่อสารให้ระหว่างกันเร็วขึ้น สอดคล้องกับ ศิริเกษม ศิริลักษณ์ (2564, น. 5) ศึกษารูปแบบการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล กล่าวว่า ส่งเสริมให้คณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม เพื่อเสริมสร้างจิตสาธารณะ รวมทั้งนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในงานบริการทางวิชาการ และกิจการเพื่อสังคม งานจัดการเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นงานที่สถาบันอุดมศึกษา ต้องมีการจัดการเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว พัฒนาคณาจารย์ บุคลากร และผู้เรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่ในยุคนี้

ส่วนปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของโรงพยาบาลร่วมสอน ภาควิชาศึกษาศาสตร์ออร์โธปิดิกส์และกายภาพบำบัด คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล ได้แก่ ภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และทรัพยากรการศึกษา ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้นำปัจจุบันมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ที่อยู่แล้ว จึงสามารถนำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีการจัดทรัพยากรบุคคล งบประมาณ และจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเหมาะสม ในการพัฒนาผู้เรียนยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจัยการบริหารด้านภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรถ่ายทอดวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ แผนงาน เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลให้กับทีมรองหัวหน้าภาคฝ่ายต่าง ๆ และบุคลากรสนับสนุน เพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการโรงพยาบาลร่วมสอนผ่านระบบออนไลน์ ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น Line, Zoom, Microsoft Team, Google Meet เป็นต้น

1.2 ปัจจัยด้านทรัพยากรการศึกษา ผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย และสัญญาณอินเทอร์เน็ตให้กับอาจารย์ผู้สอนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นปัจจุบันทันสมัย และถูกต้องมาใช้ในการบริหารจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาลร่วมสอน

1.3 ปัจจัยด้านการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัล ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ภาคีเครือข่าย เช่น อาจารย์ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ร่วมกำหนดนโยบาย ทิศทางการจัดการศึกษา และมีส่วนร่วมนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดการศึกษา รวมทั้งระดมทรัพยากรจากภาคีเครือข่ายในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.4 การใช้สื่อเทคโนโลยี อาจารย์ผู้สอนควรใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ ความรู้ในการทำงาน ทักษะในการใช้ชีวิตประจำวันของนักศึกษา มีทีมเทคโนโลยีไว้คอยให้การช่วยเหลือและแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งมีแหล่งเรียนรู้บนระบบออนไลน์เพื่อให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น Facebook, Line, YouTube, Google Apps เป็นต้น

1.5 การวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนควรมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ตรงตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งแบบระหว่างเรียนและแบบประเมินผลรวมสรุปรูป เพื่อใช้ตรวจสอบหลักฐานการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้อย่างถูกต้องและเที่ยงตรง และนำผลที่ได้ไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ซึ่งจะเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม จะทำให้การวัดและประเมินผลมีความถูกต้องแม่นยำ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนตั้งไว้

2.2 ควรมีการศึกษาแนวทางการเสริมสร้างเครือข่ายทางดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอนเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาปัจจัยการบริหาร และประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของโรงพยาบาลร่วมสอนในยุคดิจิทัล โดยการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) มีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ควบคู่ไปกับการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงพยาบาลร่วมสอน

เอกสารอ้างอิง

- โกศล จิตวิรัตน์. (2563). ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรดิจิทัลไทยแลนด์ 4.0 ในศตวรรษที่ 21. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University ISSN 1906 -3431 Vol. 12 No. 6 (2019): Humanities, Social Sciences, and Arts (November – December 2019) Humanities, Social Sciences, and Arts, 1-13.*
- โกสุม สายใจ. (2561). สภาพการบริหารสถาบันอุดมศึกษากับความเป็นองค์กรส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม. *วารสาร Research and Development Journal Suan Sunandha Rajabhat University Vol. 10 No.1 (January-June) 2018, 1-12.*
- วิทยา วาโย, อภิรดี เจริญกุล, ฉัตรสุดา กานกายนต์, และ จรรยา คนใหญ่. (2563). การเรียนการสอนแบบออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19: แนวคิดและการประยุกต์ใช้จัดการเรียนการสอน. *วารสารศูนย์อนามัยที่ 9, 14(34), 285-298*
- ศิริเกษม ศิริลักษณ์. (2564). รูปแบบการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในยุคดิจิทัล. *ดุสิตนิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.*
- อานันท์ สิริพิทักษ์เกียรติ, ศิริพร เพียรสุขมณี, พงนา พิษิตปัจจา, และ ชัยวุฒิ ตั้งสมชัย. (2564). *ถอดบทเรียนการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดไวรัส COVID-19 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ศูนย์นวัตกรรมการสอนและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*